

ת"פ 44668/01/21 - מדינת ישראל ע"י נגד בר זגורו ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44668 מדינת ישראל נ' זגורו

בפני כבוד השופטת הרכינה שרון לאר-బבל
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ מפרקליות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד בר זגורו ע"י ב"כ עו"ד יair נהורי, עו"ד גונן בן יצחק
נאשם

החלטה - גמר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבורות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) ובעבירת התנוגדות למעצר, לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש, תשכ"ט-1969].

2. מעובדות כתוב האישום עולה שביום 25.7.20 התקיימה הפגנה סמוך למשון ראש הממשלה בירושלים (להלן - **הפגיעה**). בהפגיעה לקחו חלק מפגנים רבים שעמדו, בין היתר, על הכבישים הסמוכים לכיכר צרפת. בהפגיעה נכחו כוחות משטרה רבים שתפקידם היה שמירה על הסדר הציבורי.

סמוך לשעה 00:30 כרזו כוחות המשטרה למפגנים שהפגיעה אינה חוקית ועליהם לעזוב את המקום. מפגנים רבים, ביניהם הנאשם, לא נענו לקריאות השוטרים ונותרו לעמוד במקום.

סמוך לשעה 00:01, הובילו השוטרים עדין ששן ואליעד מזרחי עצור לכיוון אוטובוס שהוביל את העצורים לתחנת המשטרת (להלן - **העצור, אוטובוס** בהתאם). הנאשם תפס את ידיו של השוטר מזרחי וניסה לשחרר את העצור מ תוך מטרה לסכל את מעצרו. בשל מעשיו של הנאשם, הוחלט על מעצרו שלו. במהלך הובלתו לאוטובוס, התנגד הנאשם למעצרו בכך שהשתולל וניסה לשכב על הכביש.

3. ביום 24.5.2022 הורשע הנאשם על פי הודהתו במסגרת הסדר שלא כלל הסכומות לעניין העונש. הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסיקר.

.4. ביום 3.1.23 טענו הצדדים לעונש.

תסוקיר שירות המבחן

- .5. מתסוקיר שירות המבחן מיום 19.12.22 עולה שהנואם בן 24, רוק, מתגורר בשכירות בתל אביב, סיים 12 שנות לימוד, עובד כברמן בתל אביב ונעדר עבר פלילי.
- .6. עוד עולה מהמתסוקיר שאביו נפטר בגיל 8, ומazel חווה שינוי התנהגותי, כך שהחל לנוהג באגרסיביות ואלימות כלפי קבוצת השווים על רקע גינאיים והתגרויות מצדם. לאחר טיפול אצל פסיכולוגית קלינית במשך שנה וחצי שינה את דרכיו.
- .7. הנואם גיס לזכה"ל ושימש כشكמיסט, ונוכח הגירת משפחתו לח"ל הוכר כחיל בודד. בסופה של דבר, לאחר כשנתים פנה לקבן וshoreר מצה"ל. הנואם החל ללימוד פיזיקה באוניברסיטה תל אביב, אולם, התקשה להשלים את לימודי עקב משבר פרידה מזוגתו. עם זאת, מסר שהוא מתעדד להמשיך את לימודיו.
- .8. באשר לצריכת חומרים שני תודעה, מסר הנואם שהשתמש בעבר בסמים מסוג קנאביס והוא צריך אלכוהול באופן מתון.
- .9. באשר לעבירות מושא האישום, הנואם הודה ביצוען, שיתף את הרקע לנסיבות ביצוען ומסר שכנים הוא מודיע שנגה באופן לא מקדמי. בධעב היה בוחר להימנע מעורבות זו.
- .10. בהערכת **גורמי הסיכון**, שקל השירות את התמודדותו הנואם במצב דחק והתנהלותו האימפרטטיבית במצבים מסווג דנא; קושי בשיתוף פעולה רציף ובעיבוד רגשי כך שבמצבי משבר נוטה לניטוק רגשי ונטיה להתנהלות נמנעת. בהערכת **גורמי הסיכון** שקל השירות את יכולותיו הקוגניטיביות והווריאליות התקינות; יכולת למידה והתבוננות פנימית כדרך לשיפור יכולותיו; שאיפותיו העתידיות להתקפות אישית מקצועית ונורמטיבית; ההליך הפלילי שהוא גורם מרתיע וחרצה באשר למעורבותו על החוק. כלל השיקולים מצמצמים את הסיכון להתנהלות עוברת חוק.
- .11. לשיטת שירות המבחן, מעורבותו בעבירות אלה חריגות בחיו, ולאור השיקולים שפורטו לעיל, המליץ על אי הרשותה תוך שציין שהרשעתו בדיון תפגע באפשרויות תעסוקתיות עתידיות. עוד המליץ על צו של"צ בהיקף 140 שעות במסגרת עמותת "אנוש".

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

12. ב"כ המאשימה עמד על הערכיים המוגנים כגון פגעה בסדר הציבורי ושלטון החוק. עוד עמד על הרקע ונסיבות ביצוע העבירה כמפורט בטיעוניו. ב"כ המאשימה הפנה והגיש אסופה פסיקה ועתר למתחם עונש הולם שנע בין של"צ ועד 9 חודשים שירות לצד עונשה נלוית. במיקומו של הנאשם בתוך המתחם, זקף ב"כ המאשימה את הودאותו, היעדר עבר פלילי וחסכו בזמן שיפוטי. עם זאת טען שהמתსKir עליה אי נתילת אחריות מלאה- כמפורט בטיעוניו, וביקש להזר על הנאשם של"צ לצד עונשה נלוית. בהתייחס לסוגיות אי הרשותה, טען שבהתאם להלכת כתוב - שני החיריגים אינם מתקיימים בעניינו של הנאשם. לפיכך ביקש להרשייעו.

13. ב"כ הנאשם עתר לאיום המלצה שירות המבחן. לדבריו, הנאשם צער ונעדר עבר פלילי. הרשותו תפגע בו בעתיד בין בחוסר יכולתו להתקדם בלימודיו, מציאת עבודה או אף כניסה למדינת מסוימת שמתנות את קבלת האשורה. בהיעדר עבר פלילי. לעניין הפסיקה שהוגשה טען שהפסיקה אינה רלוונטית לעניינו תוך שהתייחס לפסיקה כמפורט בטיעוניו.

14. הנאשם בדבריו האחראונים הצר על המקירה והתחרט. מסר שהבין והפניהם את הלקחים בשנתיים שחלפו מאז האירוע, והוא מתעודד לחזור וללמוד באוניברסיטה.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. קביעת מתחם העונש ההולם תעsha בהתאם לעיקנון ההלימה שהינו העיקנון המנחה בעונשה. הווה אומר, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקנון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונשה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.**

16. **הערכיים החברתיים המוגנים** בעבירה בה הורשע הנאשם הינם שמירה על שלטון החוק וסדרי משטר תקנים, כמו גם שמירה על ביטחונם וכבודם של גורמי אכיפת החוק. דומה שאין צורך להזכיר במילוי בחשיבותו של עיקנון שלטון החוק, המהווה אחד מעמודי התווך בחברה דמוקרטית. שמירה על עיקנון זה מחייבת עמידה איתנה נגד הפוגעים בגורם אכיפת החוק, באופן שיאפשר לאלה למלא את תפקידם נאמנה.*C*ידוע, לא אחת מתמודדים גורמי אכיפת החוק עם סיטואציות קשות, לעיתים בלתי אפשריות, ועל כן חשיבות יתרה למנוע פגעה בהם ובעובודתם.

17. בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק קבע המחוקק עונש מינימאלי של מאסר בן שבועיים. עם זאת, מבלתי להפחית מחומרת המעשה בו הורשע הנאשם, הרי שעבירה של הפרעה לשוטר הינה העבירה הקלה ביותר מבין כלל העבירות נגד שוטרים בחוק העונשין. מעליה ניצבת עבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות חמימות, ובמקרים בהם מופעלת אלימות ממש כלפי שוטרים, הרי שאז עולה הטענה העברנית לכך עבירה של תקיפת שוטרים, לפי סעיף 273 או 274 לחוק העונשין.

18. בחינת מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם, בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם במרקם אלה, מעלה מתחם ענישה שנע בין ענישה צפופה פנוי עתיד ועד למאסר שיכול וירוצת בעבודות שירות. יודגש, שמדובר בעבירה שלל פי רוב ولوוית לעבירות נוספות, ובהתאם מתחמי הענישה משתנים וחורגים ממנהד הענישה שהוצג לעיל. [ראו, מתחמי ענישה בשינויים המחויבים למשל, רע"פ 85/17 **נתן הרוש נ' מדינת ישראל** (04.01.2017); רע"פ (מחוזי -מ) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (08.05.2018), שם דובר גם בתקיפות שוטרים; ת"פ (מחוזי -מ) 16676-05-16 **מדינת ישראל נ' פרידמן שלמה** (17.12.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 13053-08-19 **מדינת ישראל נ' שחר דורון** (07.02.2022) וראו האסמכתאות למדיניות ענישה נוגגת-פסקה 20; ת"פ (שלום -מ) 11503-01-19 **מדינת ישראל נ' בנימין בן שבת** (29.09.2021); ת"פ (שלום -מ) 13988-10-16 **מדינת ישראל נ' מורהד שיקי** (14.09.2017); ת"פ (שלום -מ) 65273-09-19 **מדינת ישראל נ' אריאל ברוך** (14.09.2017); ת"פ (שלום -מ) 48294-01-17 **מדינת ישראל נ' אפרים ידר** (03.06.2019); ת"פ (שלום רם) 35358-07-14 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملיה נ' מורהד ابو עאמר** (03.03.2015)-תיק חמוץ יותר; ת"פ (שלום -מ) 24534-05-10 **מדינת ישראל נ' אסף קינצ'ר** (16.03.2014)].

19. באשר לפסקה שהוגשה לי על ידי המאשימה עצין שזו אינה רלבנטית ל McKenna. כך למשל, בת"פ (שלום ירושלים) 38715-03-17 **מדינת ישראל נ' שמחה ברץ** (3.3.2021), דובר בהסדר סגור מוסכם בין הצדדים. בהערת אגב, לעניין מתחם הענישה, ראו בפסק דין זה את מדיניות הענישה לרבות מתחם העונש שנקבע; גם ת"פ (שלום ירושלים) 2098/04 **לשכת התביעות נגד יעקב פרינץ** (20.07.2005) – אין דומה לעניינו, משום שמדובר בנאים שאגב התנגדותו למעצר הכה שוטר באגרופים ובעת בו וכתוואה מכך נגרמו לשוטר נפichot ברגל וشرطיה בחזה, ובאשר לעבירות ההתקלות היה מדובר בהתകלות שכלה ידי אבנים; גם ת"פ (שלום באר שבע) 42341-07-13 **מדינת ישראל נ' ابو אחמד** (24.2.2016), אין דומה בנסיבותיו ל McKenna, שכן הנאשם במהלך ההגנה דחף את השוטר. מכל המקרים שהוגשו לי יש להבחין בין הפרעה לשוטר הכולת אלימות לבין הפרעה לשוטר שאינה אלימה.

.20

באשר לנסיבות הקשורות ביצוע

ה Hebira, העבירות נעורו ללא תכנון מוקדם אלא כהתפרצות ספונטנית במסגרת הפגיעה שהנאשם השתתף בה. ההפרעה לשוטר התקטטה בניסיון לשחרר את העצור, והתנגדותו למעצר כלליה השטולות והשתתחות על הרצפה. מעובדות אלה, נושא הנאשם באחריות מלאה ובולדית למשוע. עוד עולה שלא נגרם נזק במעשי הנאשם. אכן, ההפרעה לשוטר יכולה להסילם לתקיפת שוטר. אולם, מדובר בהסתברות תיאורית ובפועל-לא נגרם נזק. על הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות ניתן ללמוד מتسקיר שירות המבחן, שם פורס הנאשם את הרקע לעבירות "בהתו בשטח הפגיעה איירע אירוע אלימות כלפי מגן מצד המשטרה". הוא מסר שהתקשה לשמור על ניטרליות והתקרב למגן על מנת להרגיעו. מסר שבאותה עת היו דחיפות מצד המפגינים כך שהוא נדחף ודחף שוטר. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מצביות על מידת פגיעה בערכים ברף הנמוך ביותר. בשולי דברים, י对照 שהנאשם מימוש את זכותו להפגין והצטרך לקבוצה שמטרתה הייתה להרגיע אלימות זו צדדיות. כאמור בתסקיר משחובין באירוע אלימות כלפי מגן מצד המשטרה או אז התקרב וניסה לס"ע למגן על מנת להרגיעו.

מכל האמור לעיל, אני קובעת שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך.

מכלול השיקולים אני קובעת שמתחם העונש ההולם בעבירות דין נע בין **ענישה צופה פנוי עתיד ועד למספר חודשים שירצו בעבודות שירות**.

גזרת העונש המתאים לנאשם ושאלת ביטול הרשעה

21. באשר לשאלת הרשעה- המוגרת הנורמטיבית בדבר ביטול הרשעה בדיון הינה ברורה ידועה, ואנו ל' אלא לשוב עליה כפי שתוארה על ידי בפסיקות קודמות. כלל ידוע ובסיסי בתורת הענישה קובע מקום שהוכחה אשמה של אדם, ירושע הוא בדיון. כלל זה בא לידי ביטוי בהוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, שলפיו במקרים האשמה יורה בית המשפט על זיכוי או הרשותו של הנאשם. לצד ביסוסו של הכלל האמור, הכיר המשפט בקיום של מצבים חריגים ווציאי דופן, אשר אינם מתאימים להחלה העיקריון העונשי הרחב, שאם לא כן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעתה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי" (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), בפס' 9).

22. בחוקים המסמכים את בית המשפט להימנע מהרשעתו של הנאשם בדיון לא פורטו מה הם התנאים להימנענות מהרשעה או ביטולה, והלכה פסוכה נדרשה לעניין זה. בבואה בית המשפט לחרוג מן הכלל לפיו יש להרשות בפליליים לעלי' לבחון הנסיבות של שני תנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נב(3) 337, 342 (להלן: **הלכת כתב**). התנאי הראשון הוא סוג העבירה מאפשר לוותר בסיבות המקרא המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים; התנאי השני הוא שעל הרשעה לפגוע בפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

עוד **בהלכת כתב**, פרט כב' השופט ליוון רשימת שיקולים, לא מצחה, שיש בה כדי להדריך את בית המשפט בעניין זה, ומהוות אף אחד מן הגורמים שיש להביא בחשבון בדבר הרשותו של הנאשם. בין השיקולים ניתן למנות את עברו הפלילי של הנאשם; חומרת העבירה ונסיבותיה; תפקידו של הנאשם בביצוע העבירה; הסבירות שיбурר עבירה נוספת; יחסו של הנאשם לעבירה, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות, האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם וכן **הלכת כתב**, בעמ' 334(3).

23. בפסקה ענפה חזר בית המשפט העליון על הלכה זו [עוד בעניין זה, ראו, ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שםש**, פ"ד נ(3) 682 (1996); ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000)], תוך שהציג שheimnuות מהרשעה הינה חריג שבחרגים השמור "אך למקרים חריגים ווציאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה" [ראו, רע"פ 18/18 619/18 **בז'ינסקי נ' מדינת ישראל שראל** (01.03.2018), וכן שראי שטיעה במשורה [ראו, רע"פ 18/18 1746/18 **פלהיימר נ' מדינת ישראל שראל** (26.04.2018), בפס' 12]. יתרה מכך, הדרישה בדבר הוכחת פגיעה בשיקומו של הנאשם על ידי הציג נזק קונקרטי נותרה על כנה, חרף הטענה החזרת לפיה על בית המשפט להידרש אף לנזק תאורטי עתידי בשיקומו של הנאשם (ראו, בין היתר, רע"פ 18/18 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018); רע"פ 14/14 7109/14 **סיג נ' מדינת ישראל** (03.03.2013); ע"פ 12/12 8528/14 **אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל** (20.11.2014); ע"פ (ו-ט)

16-03-2016 מדינת ישראל נ' ליאור זיסרמן (10.07.2016).

יעון בפסקה מעלה שקיימים מקרים בהם בוטלה הרשות הנאשם גם ללא הוכחת נזק קונקרטי [ראו, בין היתר, רע"פ 1880/13 3446/10 **אלחליים נ' מדינת ישראל** (6.4.2011); רע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.4.2014); רע"פ 1721/12 **מוחמד איראשי נ' מדינת ישראל** מזול אברהם נ' מדינת ישראל (03.02.2014); רע"פ 5078/20 **טלי פדידה ו- 60 אח' נ' משטרת ישראל מפקד מחוז ירושלים ניצב דורון ידיד** (19.08.2020)]. לצד זאת, חיבר להיות איזון בין זכות זו לבין השמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק.

מן הכלל אל הפרט:

24. טרם אבחן את נסיבותיו הייחודיות של המקרה, אציג שאין מחלוקת שבמדינה דמוקרטית, הזכות להפגין היא זכות לגיטימית הנגזרת מחופש הביטוי ומהוועה אחת מזכויות היסוד. קיומם הפגנה מהוועה את דרכם של אנשים להביע את קולם ואת דעתיהם בעניין סוגיות חברתיות שנמצאות על סדר היום [ראו, בג"ץ 5078/20 **טלי פדידה ו- 60 אח' נ' משטרת ישראל מפקד מחוז ירושלים ניצב דורון ידיד** (19.08.2020)]. לצד זאת, חיבר להיות איזון בין זכות זו לבין השמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק.

25. לאחר עיון ובחינת הטענות, אני סבורה שנסיבותיו הייחודיות של המקרה דן **מצדיקות את ביטול הרשותו של הנאשם, כמפורט להלן.**

26. באשר לתנאי שעוניו סוג העבירה ונסיבותה:

אכן, לא יכול להיות חולק על חומרת מעשיו של הנאשם. עבירות הפרעה לשוטר מגלהת בתחום פגיעה בעקרון שלטון החוק [ראו ס' 16 להחלטה זו].IFS מטענו זה, דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 5579/10 **דוד קרייה נ' מדינת ישראל** (02.08.2010), בהתייחסו לעבירות המבוצעות כלפי שוטרים:

"חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותו של הזולת לא תאפשר פגעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסווג זה במתירות האפשרית. כאמור אל מול אלימות מילולית שכזו המכרסתם ביסודות חברותנו הדמוקרטית יש לנתקט בענישה מרתיעה. הציבור נותן את מבטו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "ותובת הציבור מחיבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרה להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (רע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל** (8.3.1988)).

כנזכר לעיל, המחוקק הכיר בחומרת עבירות הפרעה לשוטר בהצמידו לה עונש מינימאלי של שבועיים מאסר. בעשותו כך העביר המחוקק מסר חד ובורור נגד נאשמים ונאשמות הפוגעים בשוטרים או המפריעים לעובודתם. לצד זאת הובהר, שאין בקביעתו זו של המחוקק כדי לשלול את האפשרות של ביטול הרשות נאשמים אשר

בצעו עבירה זו. ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט ג'ובראן בرع"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.08.2014):

"...למעלה מן הצורך, אומר כי גם לדעתי, בדומה לעמדת המבקרת, לא ראוי לקבוע כלל גורף לפיו בעבירה שנקבע לה עונש מינימאלי אין מקום להימנע מהרשעה. קביעות כלל זהה חוותת תחת הרצינוائل בהכרעה על הימנעות מהרשעה, שמחייבות התיחסות ואיזון פרטניים בכל מקרה לגופו".

.27

אני סבורה שהתנאי שעוניינו סוג

העבירה ונסיבותיה מתקיים בנסיבות המקרא דנא וסביר. אכן, מוטב היה אילו נשמע הנאשם להראות השטרים כדי שהתבקש לעשותות, אף היה ניתן מלהתערב באירוע מעצרו של الآخر ובמה שיר, משגעץ על ידי שוטרים, מוטב היה אילו נמנע מהתנהלותו הפסולה והמתנדגת. ברם, הרוי שהלכה למעשה לא נגרם נזק ממש בעקבות מעשיו, ומדובר בעיקר בסיכון פוטנציאלי. בהקשר זה, אdegish שאון כאמור כדי להצדיק או להכשיר את מעשיו של הנאשם.

28. מכל מקום, אני סבורה שנסיבות ביצוע העבירה במקרא דין אפשרות לעבור את המשוכה הראשונה שעוניינה סוג העבירה ונסיבותיה, מבלתי שהדבר יפגע ביתר שיקולי הענישה (לענין זה ראו גם בת"פ (מח'ם) 16-05-16676 מדינת ישראל נ' פרידמן שלמה (17.12.2018).

29. באשר לתנאי שעוניינו פגיעה בשיקומו של הנאשם, בעניינו, נסיבותו האישיות של הנאשם פורטו בהרחבה בתסaurus השירות המבחן. הנאשם הודה במיחס לו ונטול אחריות מלאה למשעו. בהמשך לעקרונות שהותו בהלכת כתוב, הנאשם נעדר עבר פלילי וחוז הסתמכות הראשונה שלו בפלילים. ההליך הפלילי היוה גורם מריעע עבורו. מדובר בנאש נורמטיבי, נעדר דפוסי עבריןנות מושרים. שירות המבחן התרשם מהרשעה בדיון תפגע באפשרויות התעסוקתיות העתידיות. במקרים אלה, המליצו על אי הרשעה וענישה באפיק חינוכי- שיקומי במסגרת הטלת צו של"צ כאמור בפרק תשקייר שירות המבחן. עוד שקלתי את שאיפתו של הנאשם לחזור וללמוד באוניברסיטה ואת השתלבותו התעסוקתית בעתיד - כאשר הרשעה בדיון עלולה להסב לו נזק. בהקשר האמור, אני סבורה שהנזק שייגרם לנאש לא יהיה מידתי ביחס לעוצמת התועלת לאינטרס הציבורי.

30. בהינתן נסיבותו הייחודיות של מקרא זה, אני סבורה שניתן להסתפק אף בפגיעה מינורית בשיקומו של הנאשם כדי למלא אחר התנאים הפסיכיטיים. כידוע, לא אחת נפסק שבין שני התנאים הפסיכיטיים שהותו בהלכת כתוב, מתקיימת מעין "מקבילות כוחות": "כל שימושי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרש פגיעה קונקטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - כל שימושי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המציגים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שככל זאת בתנאי שלכתתילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על הרשעה מבלתי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי" (ראו, בע"פ (מרכז) 15-03-2015 גוטמן נ' מדינת ישראל (15) 30.08.15; ע"פ (מרכז) 18-01-2013 יונתן כהן נ'

מדינת ישראל (29.05.18)[], דהיננו: ככל שנסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר, כך רובץ נטל מוגבר יותר על ההגנה להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שיגרם לנאשם כתוצאה מההרשעתו, והיפך. יצא אפוא, וכי שופט לא אחת, שעל בית המשפט לעורר איזון ראוי בין שיקולים העומדים בסיס הרשות נאים בהם הרתעה והלמה, לבין שיקולי שיקום אינדיבידואליים של עוזה העבירה.

13. בשים לב לכל האמור לעיל, ולאחר שבchnerתי מחד את סוג העבירה בה הורשע הנאשם, ומайдך בחנני את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הפגיעה שעלולה להיותו לשיקומו, אני סבורה שיש להורות על ביטול הרשותו בדיון. במסגרת האיזון הנדרש וסקולו הנתוניים הנדרשים במקבילות הנסיבות שתוארה לעיל, אני סבורה שניתן וצריך להורות על ביטול הרשותה, שכן הורתה על כנה עלולה להוביל ליחס בלתי מיידי בין חומרת המעשה שבו הורשע, לבין הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם בהמשך חייו המקצועים והאישיים.

כאמור, וכי שצינתי לעיל, מקום בו עסקינו בעבירה ברף נמור, יחסית, הרי שהנטל הרובץ על ההגנה להוכיח פגיעה בשיקומו של הנאשם הינו קל. במקרה דנן, מצאת שיש ממש בטענת הנאשם שהרשעה טוביל לפגיעה בהמשך עתידו המקצוע, ומעבר לכך- אף בתוחלת הערך העצמי שלו. סוף דבר- אני מוצאת לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר ביטול הרשות הנאשם והטלת עונשה בדמות צו שירות ל佗עת הציבור.

ኖכח כל האמור לעיל **אני מורה על ביטול הרשות הנאשם** וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. שירות ל佗עת הציבור בהיקף של 140 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתקנית שגבש שירות המבחן, במסגרת עמותת "אנוש" תל אביב. הנאשם יהל בRICTי השל"צ בתוך 30 ימים מיהום. השירות רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בהחלטה שיפוטית. הנאשם מזוהה שאי ריצוי השל"צ במלואו יגרור את הפקעתו והטלת עונש חלופי תחתיו.

ב. הנאשם יחתום בתוך 7 ימים על התchiaבות בסך 2,000 ₪ להימנע

מעבירות דומות למשך שנה מיהום.

המציאות תשלח החלטה לשירות המבחן למבוגרים.

כל שקיים פיקדון בתיק- יושב לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, בנסיבות ב"כ
הצדדים.